

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8C/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413208062
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Šteffel
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8413208062.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Jurajom Šteffelom v právnej veci žalobcu: MONEY PLUS, a.s. so sídlom Palkovičova 217/16, 821 08 Bratislava, IČO: 35 962 682, v zastúpení: SOLICITORS s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Sládkovičova 6, 010 01 Žilina, IČO: 47 239 000, proti žalovaným: 1/ P. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, XXX XX X. W., občianka SR, 2/ F. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, XXX XX X. W., občan SR, zastúpený opatrovníkom: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778 a 3/ C. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, XXX XX X. W., občan SR, o zaplatenie 625,21 eur s prísł., takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e s a platobný rozkaz Okresného súdu Kežmarok č. k.: 8Ro/417/2013-14 zo 16.12.2013.

II. Žaloba s a z a m i e t a .

III. Žalovaným sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na súde 15.8.2013 sa žalobca na žalovaných domáhal zaplatenia sumy 625,21 eur, a to spoločne a nerozdielne spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 625,21 eur od 23.9.2009 do zaplatenia, náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

Podanú žalobu žalobca dôvodil tým, že s poručiteľom C. W., nar. XX.X.XXXX, zomr. 22.12.2009, naposledy bytom M. XXX/XX, XXX XX X. W. uzatvoril 23.9.2008 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 0600830027. V zmysle uvedenej zmluvy poskytol žalobca poručiteľovi úver vo výške 531,10 eur a poručiteľ sa zaviazal žalobcovi poskytnutý úver spolu s úrokom 20 % ročne a celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom v celkovej výške 731,64 eur vrátiť v 51 týždenných splátkach, každá vo výške 14,07 eur a poslednej 52. splátke vo výške 132,78 eur, pri ročnej percentuálnej miere nákladov 94,49 %. Žalovaný svoj záväzok vyplývajúci z predmetnej zmluvy napriek upomienkam zo strany žalobcu riadne neplnil, nakoľko uhradil len splátky č. 1 až 7, každú vo výške 14,07 eur a čiastočne splátku č. 8 vo výške 7,94 eur. Posledná splátka v zmysle zmluvy bola splatná k 22.9.2009. Pohľadávka žalobcu nebola uplatnená v dedičskom konaní, nakoľko sa o úmrtí poručiteľa dozvedel až po jeho právoplatnom ukončení.

16.12.2013 súd vydal platobný rozkaz č. k.: 8Ro 417/2013-14, ktorým vyhovel návrhu žalobcu v plnom rozsahu. Uvedený platobný rozkaz sa napriek viacerým pokusom nepodarilo doručiť žalovanému v 2. rade do vlastných rúk z dôvodu, že sa na adrese svojho trvalého pobytu nezdržiava a jeho iná adresa pobytu nie je súdu známa. Preto súd uznesením č. k.: 8C 52/2014-23 z 9.4.2014 v zmysle ustanovenia § 29 ods. 6 O.s.p. ustanovil žalovanému v 2. rade opatrovníka pre konanie, a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

Podľa § 173 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len "O.s.p.") platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené.

Podľa § 173 ods. 2 O.s.p. ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu.

Súd na základe vyššie uvedených skutočností rozhodol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a zrušil platobný rozkaz v plnom rozsahu z dôvodu nemožnosti doručenia žalovanému v 2. rade do vlastných rúk.

Žalovaný v 1. a 3. rade sa k podanej žalobe nevyjadrili.

Opatrovník žalovaného v 2. rade navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že posudzovaný právny vzťah medzi účastníkmi konania je jednoznačne spotrebiteľský. Navrhol posúdiť, či má predmetná zmluva náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. platného v čase uzavretia zmluvy. Poukázal na výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (94,49 %) a vzhľadom k porovnaniu podmienok poskytovania obdobných úverov bankami v danom období (cca 14%) považuje takéto navýšenie úveru ako neprimerané zaťaženie spotrebiteľa. Podľa jeho názoru dojednaná ročná percentuálna miera nákladov je v rozpore s dobrými mravmi a vedie k neprimeranému finančnému zaťaženiu žalovaného. Poukázal taktiež na rozsudok Okresného súdu Martin č. k.: 5C 85/2012-191 z 24.9.2014, kde sa súd vyporiadal so zmluvou žalobcu a určil, že takéto zmluva je neplatná.

Podaním zo 14.10.2015 súd poskytol žalobcovi právne posúdenie vo veci samej podľa § 100 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sa mu žaloba v danom štádiu konania javí ako nedôvodná.

Súd postupoval v súlade s ustanovením § 115a ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len "O.s.p.") ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi v spise, predovšetkým so samotným žalobným návrhom a jeho prílohami z 15.8.2013 a vec posúdil podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v čase uzavretia zmluvy, bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka).

Vykonaným dokazovaním mal súd dostatočne za preukázané, že žalobca a C. W., teda právny predchodca žalovaných, sú v zmluvnom vzťahu, a to na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 0600830027 z 23.9.2008. Predmetom tejto zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť právnenému predchodcovi žalovaných peňažné prostriedky formou bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 531,10 eur zvýšený o poplatok a úrok vo výške 200,76 eur, teda spolu vo výške 731,86 eur. Právny predchodca žalovaných sa zaviazal splácať úver mesačnými splátkami vo výške 14,07 eur v počte 52 splátok. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 7. kalendárny deň odo dňa uzavretia zmluvy a konečná splatnosť úveru na 22.9.2009.

Z predloženého splátkového kalendára vyplýva, že právny predchodca žalovaných uhradil žalobcovi prvých 7 splátok v plnej výške a 8. splátku len vo výške 7,94 eur.

Z Osvedčenia o dedičstve sp. zn.: 3D 37/2010, Dnot 85/2010 z 18.6.2010 súd zistil, že právny predchodca žalovaných C. W. zomrel 22.12.2009 a žalovaní v 1. až 3. rade uzavreli dohodu o vypořiadaní dedičstva. Toto osvedčenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť 7.7.2010.

Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Vzhľadom na právnu povahu účastníkov konania súd prijal záver, že predmetná zmluva je typickou spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca pri uzatváraní predmetnej zmluvy a jej plnení konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom z nej nevyplýva, že by právny predchodca žalovaných mal na základe žalobcom poskytnutých peňažných prostriedkov financovať iné ako svoje osobné potreby. Žalobca v predmete svojho podnikania má okrem iného uvedené poskytovanie úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov, teda predmetnú zmluvu nepochybne uzatváral ako podnikateľ. Právny predchodca žalovaných nepochybne túto zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ a v súdnom konaní nebolo preukázané, že by predmet úveru bol využívaný na jeho podnikateľské účely.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len "Zákona o spotrebiteľských úveroch") zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania;³⁾ v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.⁴⁾

Podľa § 3 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celým dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Uvedené ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014. Citované ustanovenie zakotvilo povinnosť súdu v každom konaní preskúmať, či nárok uplatňovaný proti spotrebiteľovi nie je premlčaný, resp. či nie je daná iná zákonná prekážka, ktorá by neumožňovala nárok po práve priznať. Niet pochýb, že citované ustanovenie má procesnoprávny charakter. Ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené zákonom č.102/2014 Z. z. a keďže neobsahuje osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky posúvalo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej

úpravy, je potrebné ho aplikovať na všetky súdené veci v čase rozhodovania. Ide o tzv. režim okamžitej aplikability, ktorý sa uplatňuje pri procesných predpisoch.

Premiľčacia doba v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka je trojročná, keďže na dĺžku premiľčacej doby treba aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko tieto sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Prvá splátka úveru bola splatná 30.9.2008, konečná splatnosť bola dojednaná na 22.9.2009. Teda odo dňa nasledujúceho po dni konečnej splatnosti, t.j. od 23.9.2009 si žalobca voči žalovanému mohol podať žalobu na súd. Žaloba na súd bola podaná až dňa 15.8.2013, t.j. po uplynutí trojročnej premiľčacej doby.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a z takto zisteného skutkového stavu dospel súd k záveru, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná, preto ju zamietol. Čo sa týka skutkového a právneho posudzovania obrany žalovaných, nebolo dôvodné sa ňou zaoberať a ju vyhodnocovať, pretože súd dospel k záveru, že žalobca svoj nárok neuplatnil včas.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže plne úspešným žalovaným v priebehu konania pred súdom prvého stupňa žiadne trovy nevznikli, ani im zo spisu žiadne nevyplývajú, súd im ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.